

63/2011 în măsura în care se exclude de la acordarea sumelor corespunzătoare titlului de doctor persoanele care au dobândit acest titlu ulterior datei de 31.12.2009.

În fapt, reclamantul a arătat că dispozițiile art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, au reglementat acordarea sporului de 15% din salariul de bază pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar care are titlul științific de doctor, că deși acest act normativ a fost în vigoare până la data de 9 februarie 2011, dispoziția sus-citată nu a mai fost aplicată cadrelor didactice care au obținut titlul științific de doctor ulterior datei de 1 ianuarie 2010, fiind vădit nelegal, neconstituțional și discriminatoriu, că personalul didactic aflat în situații identice (deținând titlul științific de doctor) este remunerat diferit, în funcție de data obținerii titlului: cel care a obținut titlul anterior datei de 31.12.2009 primește în continuare drepturile prevăzute de Statutul personalului didactic, sub formă de compensație tranzitorie, iar cel care a obținut titlul ulterior datei de 01.01.2010 nu primește nimic. A mai arătat că potrivit art. 8 din Anexa nr. 5 Capitolul I din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, persoanele care la data de 31.12.2009 beneficiau de un spor pentru titlul științific de doctor au dreptul la compensația tranzitorie calculată prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază, că în materia salarizării personalului didactic, dispozițiile Legii nr. 63/2011 au fost aplicabile în întreaga perioadă 2011-2016, ca efect al Legii nr. 283/2011, al OUG nr. 84/2012.

De asemenea, reclamantul a susținut că prin neacordarea sporului de doctorat cadrelor didactice din învățământul preuniversitar care au obținut acest titlu științific după data de 01.01.2010 se încalcă valori protejate de întregul sistem de drept și impune cu putere de principiu în dezvoltarea istorică a sistemului național și universal, prin norme ce se regăsesc în dreptul pozitiv și care se referă la principiul egalității în fața legii și nediscriminării (art. 16 din Constituție, art. 5 alin. (1) Codul Muncii, art. 14 CEDO).

În legătură cu existența situației de discriminare instituită prin art. 8 anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, s-au mai invocat și deciziile nr. 1/08.02.1994 și nr. 1615/20.12.2011 ale Curții Constituționale și s-a arătat că în sensul susținerilor de mai sus s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu se justifică în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere. A mai arătat că discriminarea cadrelor didactice care au obținut titlul științific de doctor după data de 01.01.2010 contravine dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OG nr. 137/2000, că prin neplata drepturilor aferente titlului științific de doctor cadrelor didactice care nu beneficiau de acest drept la data de 31.12.2009 se instituie o restrângere a folosinței și exercițiului drepturilor economice și sociale ale membrilor de sindicat în condițiile în care le este negat dreptul de a beneficia de un drept salarial, pe un criteriu temporal.

Asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 Capitolul I din Anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011, reclamantul a arătat că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Constituția României, că textul criticat creează o diferență de tratament juridic între cadrele didactice care au obținut titlul științific de doctor anterior datei de 31.12.2009 și cele care au obținut titlul ulterior acestei date, în sensul că beneficiul sporului aferent acestui titlu este acordat numai primei categorii de personal, că ambele categorii de cadre didactice, au titlul științific de doctor, astfel încât consumul nervos, suprasolicitarea neuropsihică și efortul psihic depus sunt aceleași și că diferențierea operată – în funcție de data obținerii titlului – nu este un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul juridic diferit, în acest sens fiind și considerentele deciziei nr. 1615/20.12.2011 a Curții Constituționale.

În drept, reclamantul a invocat art. 112 Cod procedura civilă, art. 268 alin (1) lit. c) Codul muncii, art. 28, art. 208-211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art. 16 alin (1) și art. 20 alin. (1) din Constituția României, art. 50 alin. (10) din Legea nr. 128/1997 și Legea –cadru nr. 330/2009, art. 5 alin. (1) Codul muncii, art. 14 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Acțiunea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul nu a depus **întâmpinare** și nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra.

Reclamantul a depus, la data de 21.05.2013, **precizare a acțiunii** (f. 19) prin care a solicitat obligarea pârâtului la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea

sporului de 15% pentru titlul științific de doctor, începând cu data de 23.03.2010 și până la data pronunțării sentinței, sume actualizate potrivit ratei inflației până la data efectivă a plății.

Prin încheierea de ședință din data de 21.05.2013 instanța a dispus **sesizarea Curții Constituționale** în vederea soluționării de către instanța de contencios constituțional a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 capitolul I din Anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 (f. 24).

La termenul de judecată din la data de 25.06.2013, instanța a dispus **suspendarea soluționării cauzei**, în temeiul art. 242 alin. (1) pct. 1 Cod proc.civ.1865, prin acordul părților (f. 29), cauza fiind **repusă pe rol**, la solicitarea reclamantului, la data de 14.01.2014 (f. 53).

Reclamantul a depus, la data de 07.04.2014, **precizare a acțiunii** (f. 54) prin care a solicitat citarea în cauză, în calitate de expert, a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

La data de 07.04.2014 instanța a dispus **citarea în cauză, în calitate de expert**, a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (f. 56).

La termenul de judecată din la data de 26.05.2014, instanța a dispus **suspendarea soluționării cauzei**, în temeiul art. 242 alin. (1) pct. 1 Cod proc.civ.1865, prin acordul părților (f. 63), cauza fiind **repusă pe rol**, la solicitarea reclamantului, la data de 07.09.2015 (f. 78).

La termenul de judecată din la data de 07.09.2015, instanța a dispus **suspendarea soluționării cauzei**, în temeiul art. 244 alin. (1) pct. 1 Cod proc.civ.1865, până la soluționarea definitivă a Dosarului nr. 310/57/2014 (f. 78), cauza fiind **repusă pe rol**, la solicitarea reclamantului, la data de 05.03.2018 (f. 94).

Reclamantul a depus, la data de 05.03.2018, **precizare a acțiunii** (f. 86) prin care a solicitat obligarea pârâtului la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea sporului de 15% pentru titlu științific de doctor, începând cu data de 23.03.2010 și până la data de 31.08.2015 (dată la care pârâtul a început să achite sumele compensatorii în cauză), actualizate în funcție de rata inflației până la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a invocat punctul de vedere din data de 30.01.2014 al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în cuprinsul căruia se menționează că prevederile art. 8 Capitolul I din Anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 nu se justifică rațional, nu respectă principiul egalității și constituie o discriminare directă prin încălcarea art. 16 alin. (1) coroborat cu art. 41 din Constituția României, art. 1 pct. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 103/2006, art. 5 alin. (1), art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 6 lit. b) și c) din O.G. nr. 137/2000.

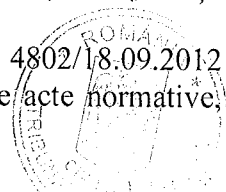
S-au invocat prevederile obligatorii ale Deciziei nr. 21/21.11.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, care au statuat că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

În considerentele deciziei s-a reținut că „*nu există niciun argument legal care să justifice diferențele salariale dintre persoane care desfășoară aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții. Salariile se stabilesc pe categorii de funcții și pe niveluri de pregătire profesională, iar nu în considerarea unor persoane privite ut singuli și care sunt, în mod întâmplător, contemporane edictării unui act normativ.*

Potrivit jurisprudenței constante a instanței de contencios constituțional, precum și a celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, iar un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod rațional și obiectiv.

Așadar, celor care au obținut titlul de doctor după 12 decembrie 2009 și până la apariția Legii nr. 71/2015 nu li se acordă un spor de 15%, ci li se stabilește un salariu de bază care include "sume compensatorii" calculate conform metodei indicate la art. 8 din anexa nr. V a Legii nr. 63/2011, doar așa putându-se asigura respectarea principiului înscris în art. 3 lit. c) și d) din Legea nr. 330/2009. Situațiile tranzitorii nu însemna încălcarea legii și nu pot justifica diferențe salariale importante perpetuate de la 1 ianuarie 2010 până la 9 aprilie 2015”.

În probațiune, reclamantul a depus, în copie, împuternicire, adeverință nr. 4802/18.09.2012 emisă de unitatea de învățământ, diplomă de doctor nr. 762/25.06.2010, extrase **acte normative**.

comunicat de presă referitor la hotărârile adoptate de Colegiul director al CNCD în ședința din data de 20.11.2013, hotărârea nr. 671/20.11.2013 pronunțată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, citație din data de 30.01.2014 emisă de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, practică judiciară, sentința civilă nr. 219/08.10.2014 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, adeverință nr. 726/20.02.2018 emisă de Colegiul Economic „Emanuil Gojdu” Hunedoara, decizia nr. 2988/13.10.2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. 310/97/2014, hotărârea nr. 154/12.03.2014 pronunțată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, hotărârea nr. 477/21.10.2015 pronunțată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, punct de vedere Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Curtea Constituțională a depus, în copie, decizia sa nr. 432/29.10.2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Capitolul I al Anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (f. 37).

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamantul a ocupat funcția de profesor în perioada supusă analizei dosarului de față, respectiv din data de 23.03.2010 și până la data de 31.08.2015, în cadrul unității de învățământ pârâte (f. 5, 88).

La data de 23.03.2010 reclamantul a obținut titlul științific de doctor, conform diplomei de doctor nr. 762/25.06.2010, fiind confirmat prin Ordinul Ministrului Educației Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 3492/23.03.2010 (f. 6).

Reclamantului nu i s-a acordat sporul pentru titlul științific de doctor și nici sume compensatorii, cu motivarea că nici o persoană ce a obținut titlul științific de doctor după data de 01.01.2010 nu putea beneficia de acest spor la salariu sub imperiul Legilor nr. 330/2009, nr. 284/2010, nr. 285/2010 și nr. 63/2011 și nici de sume compensatorii tranzitorii, întrucât acestea se pot acorda doar persoanelor care la data de 31 decembrie 2009 beneficiau de sporurile pentru care se acordă aceste compensații.

Prin Decizia nr. 21/21.11.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii s-a admis recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în consecință, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. V a Legii nr. 63/2011, *au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.*

Potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, dezlegarea dată problemelor de drept pe cale recursului în interesul legii este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, partea I.

Așa fiind, cum chestiunea de drept ce face obiectul prezentului dosar a fost tranșată în mod obligatoriu de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 21/2016, se va admite acțiunea precizată de față, cu consecința obligării pârâtului la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea sporului de 15% pentru titlul științific de doctor, începând cu data de 23.03.2010 (data emiterii Ordinului MECTS în baza căruia i-a fost acordat acest titlu) și până la data de 31.08.2015, astfel cum s-a solicitat prin precizarea de acțiune, având în vedere că din adeverința nr. 726/20.02.2018, emisă de unitatea pârâtă, rezultă că reclamantului i-au fost achitate sume compensatorii echivalente sporului în discuție începând cu luna septembrie 2015.

Ținând cont de devalorizarea monedei naționale, având în vedere dispozițiile art. 166 alin. (4) Codul muncii, conform cărora întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune – interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului, dar și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2/2014, pârâtul va fi obligat la actualizarea cu rata inflației a diferențelor de drepturi salariale în litigiu.

În temeiul art. 453 Cod proc.civilă, se va lua act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea precizată în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Boroacă Luis Raul**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiul Economic „Emanuil Gojdu” Hunedoara**, cu sediul în Hunedoara, str. Alexandru Vlahuță nr. 1 bis, județul Hunedoara și cu expertul **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, cu sediul în București, str. Valter Mărăcineanu nr. 1-3, sector 1.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale rezultate din neacordarea sporului de 15% pentru titlul științific de doctor, începând cu data de 23.03.2010 și până la data de 31.08.2015, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 16.04.2018.

*Președinte,
Buligan Mihaela Liliana*

*Asistent judiciar,
Rista Nicoleta Eugenia*

*Asistent judiciar,
Florea Ionela*

*Grefier,
Sileam-Resedia Diana*

5 ex.
Jud. BML/Gref. SRD
17.07.2018

